

[Aksel Larsen.]

kan paaberaabe sig deres politiske Mening eller politiske Idealisme, eller hvis Justitsministeren har saa uendelig travlt med i Henhold til den af ham gennemførte nye Lovgivning at forfølge Kvinder, som søger at skille sig af med et uønsket Foster, saa henstiller jeg i høj Grad til Regeringen, at den befrier sig for denne Justitsminister og skaffer en anden, som i højere Grad er villig til at varetage Demokratiets Interesser.

Jeg kan ikke lade være med samtidig at minde om, at den, der maa antages at have det største Ansvar for, at de til København importerede Sprængstoffer, som oprindelig var beregnet til andre Formaal, fandt Anvendelse netop over for Forsvarsministerens Villa, et Aars Tid i Forvejen havde været til nazistisk Partikongres i Nürnberg, og at den, der direkte var Leder af Bombekasterne, i Aar har været til nazistisk Partikongres i Nürnberg. Det bekræfter sig, hvad jeg sagde før: Traaden spindes mellem Reaktionen i Tyskland og Reaktionen i Danmark, og Reaktionen i Danmark tillader sig at optræde saa frækt og dristigt, netop fordi man mener, at der har man et Rygstød.

Man er allerede naaet saa vidt, at man fra hvad jeg vil kalde noget mere ansvarligt Hold i den offentlige Debat har rejst Krav om en national Samlingsregering, hvorved antagelig maa forstaaes en national Samlingsregering til højre, spændende fra Socialdemokratiet til Det konservative Folkeparti, men formentlig med Udelukkelse af Det radikale Venstre. Motiveringen for, at noget saadant skulde være nødvendigt, blev givet af Ingeniør Højgaard i en Tale i Handels- og Kontoristforeningen, og jeg er aldeles ikke af samme Mening som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, nemlig at denne Tale skulde være saa politisk dum og uforstandig.

Motiveringen for Samlingsregeringens Nødvendighed var i denne Tale ganske vist kun, at Danmark for Livs og Døds Skyld maa opruste, og Oprustning formenes kun at kunne gennemføres ved Hjælp af en Samlingsregering. Jeg vil benytte Lejligheden til om dette Spørgsmaal at sige, at hele denne Tale om Oprustningens Nødvendighed, mere Militær, flere Soldater, Befæstningsanlæg ved Sydgrænsen o. s. v. ingen som helst Værdi har, saa længe man ikke beskæftiger sig med det, der er ulige mere nødvendigt og kommer i første Række, nemlig et Sindelagsskifte, ikke blot i Befolkningen, men ogsaa hos dem, der er an-

svarlige for Danmarks Politik. Alverdens Kanoner, Flyvemaskiner og Gasgranater kan ikke hjælpe os, hvis ikke der findes en virkelig Vilje til Selvhævdelse herhjemme.

Det er Nonsens at tale om Oprustning og Vaaben som Middel til Danmarks Forsvar mod en eventuel Fjende, saa længedet, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kaldte Portugaliseringen, idet det ærede Medlem laante et Udtryk fra Redaktør Blædel, er saa langt fremskredet, saa Udtrykket med Føje kan anvendes ikke blot om visse Dele af Pressen og om visse Politikere, men ogsaa i høj Grad om det, der hidtil har præget Danmarks Udenrigspolitik i Forhold til et bestemt Land, til Tyskland.

Her maa der sættes ind først og fremmest. Saa længe man ikke herhjemme har haft Mod til alvorligt at støtte Fredssagen, men endogsaa har lagt den alvorligste Hindringer i Vejen, saa længe det næsten synes at være et uartigt Ord at tale om Støtte til Spaniens lovlige ansvarlige Regering, saa længe er det for tidligt at tale om, hvilke Vaaben der skal anskaffes for at forsvare en Grænse mod Syd.

I Forbindelse med visse udenrigspolitiske Forhold har Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, beskæftiget sig med Artikler af hvad han kalder et Par yngre norske Journalister, som det ærede Medlem fandt var aldeles grundløse. Nu vil jeg for det første tillade mig at sige til det ærede Medlem, at jeg har ved en tidligere Lejlighed fremdraget lignende Artikler her i Tinget og har forespurgt de ansvarlige, de, der maatte vide Besked, saavel i det udenrigspolitiske Nævn som Regeringen, om, hvor meget der var om disse Artikler, om man kunde fæste Lid til dem eller ikke. Jeg fik intet som helst Svar, ingen tog Ordet dertil, heller ikke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og ingen af Ministrene.

Kort Tid efter var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Norge, og jeg erfor til min Overraskelse, at det ærede Medlem der havde fremsat den uhyrlige Paastand, at min Fremdragen af disse Sager i Folkettinget øjeblikkeligt fra ansvarligt Sted blev mødt med det skarpeste Dementi. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vidste, at der var intet Dementi kommet, der var ikke blevet svaret, men det ærede Medlem rejste til Norge og gav alligevel en saadan Forklaring. Jeg siger derfor, at man kan ikke forlange, at Befolkningen skal have alt for stor Tillid til kortfattede mere eller mindre platoniske Erklæringer om, at disse